

λιπαρόθρονος, ος, ον, au siège brillant [λ. θρόνος].
λιπαρο-κρήδεμνος, ος, ον, aux bandelettes brillantes [λ. κρήδεμνον].
λιπαρο-πλόκαμος, ος, ον, aux boucles ou aux tresses brillantes [λ. πλόκαμος].
λιπαρός, ἄ, ὄν, gras : 1 gras, onctueux, brillant d'huile, de graisse, de parfums, etc. : λιπαροί κεφαλάς, Od. avec les cheveux luisants || 2 *p. ext.* luisant, brillant d'embonpoint, de vigueur, de fraîcheur : πύδες λ. Il. pieds robustes || 3 *fig.* opulent, riche, éclatant, splendide : λ. γῆρας, Od. vieillesse abondamment pourvue de ressources; λ. θέμιστας τελεῖν, Il. payer de riches contributions; λ. κρήδεμνα, Od. voiles brillants, riches bandelettes || *Cr.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος [λίπα].
λιπαρότης, ητος (ῆ) éclat (des yeux) [λιπαρός].
λιπαρός, adv. dans l'abondance [λιπαρός].
λίπασμα, ατος (τό) substance grasse [λίπα].
λίπαω-ῶ (seul. part. prés.) être gras [λίπα].
λίπειν, inf. ao. 2 de λείπω.
***λιπο-δοτανέω-ῶ, mieux que λειπο-δοτανέω-ῶ**, manquer de plantes, d'herbage [λείπω, βροάνη].
λιπο-γνώμων, mieux que λειπο-γνώμων, ὦν, ον, gén. ονος, qui ne marque pas, c. à d. qui a perdu ses dents et dont on ne peut connaître l'âge [λείπω, γνώμη].
λιπό-θριξ, mieux que λειπό-θριξ, τριγος (ό, ῆ) qui a perdu ses cheveux, chauve [λείπω, θριξ].
λιπο-θυμία, mieux que λειπο-θυμία, ας (ῆ) manque de courage [λ. θυμός].
λιπό-ναυς, αος (ό, ῆ) qui abandonne son vaisseau [λ. ναῦς].
λιπό-νεως, mieux que λειπό-νεως, ω (ό) matelot déserteur [λ. ναῦς].
λίπος, εος-ους (τό) substance humide et brillante [R. λιπ ou λιφ, être gras; cf. ἀλείφω].
λιπο-στρατία, ας (ῆ) désertion militaire [λ. στρατιά].
λιπο-στρατίου, mieux que λειπο-στρατίου γραφή, crime de désertion militaire [v. le préc.].
λιπο-τακτέω, mieux que λειπο-τακτέω-ῶ, abandonner son poste [λείπω, τάσσω].
λιποταξία, mieux que λειποταξία, ις (ῆ) désertion d'un poste [cf. le préc.].
λιπο-ψυχέω-ῶ, mieux que λειπο-ψυχέω-ῶ : 1 perdre ses sens, s'évanouir || 2 perdre courage [λείπω, ψυχή].
λιπο-ψυχία, mieux que λειπο-ψυχία, ας (ῆ) évanouissement [λ. ψυχή].
λίπτω, désirer vivement, *gén.* || *Moy. (part. pf. λελιμμένος) m. sign.* [R. λιπ].
1 λίς, mieux que λίς, gén. λιάς, acc. λίν, plur. nom. λίες, dat. poét. λίσσιν (ό) lion.
2 λίς, adj. f. érgq. : λίς πέτρα, pierre unie, glissante [μ. *γλίσ, cf. λισσός].
3 *λίς ou λί (τό) (dat. λιτί ou λιτι, acc. plur. λίτα ou λιτά) : 1 tissu de lin, couverture pour couvrir un cadavre || 2 couverture || 3 couverture de chariot [cf. λίνον].
λίσαι, impér. ao. 1 de λίσσομαι.
λίσσμαι, f. de λίσσομαι.

λισσάς, ἄδος, adj. f. glissante, lisse; ῆ λ. roche unie, lisse [λίσσός].
λίσσασθαι, inf. ao. de λίσσομαι.
λίσσαι (2 sg. prés. ind.), λίσσο (2 sg. prés. impér.), λισσέσκειτο (3 sg. impf. itér.), λίσσαι (2 sg. prés. subj.) de λίσσομαι.
λίσσομαι (f. λίσσομαι, ao. ἐλίσσῃην) demander avec instance, prier, supplier : πρὸς Διός. Soph. au nom de Zeus; Ζηγός ἠδὲ Θέμιστας. Od. par Zeus et Thémis; τίνα, supplier qqn; πρὸς νῦν θεῶν σε λίσσομαι ἐμοί πιθέσθαι, Soph. au nom des dieux, je te supplie de m'écouter; μὴ προδοῦναί λίσσεται, Eur. il la prie de ne la point abandonner; θάνατον, Il. demander la mort par ses prières; τίνα τι, demander qqe ch. à qqn; μὴ πρόλειπε, λίσσομαι, πάτερ, Eschil. ne m'abandonne pas, mon père, je t'en prie; μὴ, λίσσομαί σ', αὐδὰ τάδε, Soph. ne dis pas cela, je t'en prie, etc. [R. λιτ, prier].
λίσσός, ῆ, ὄν, lisse, uni [γ. *γλιτjός; cf. λίς 2].
λιστρέω, fouir, rechausser une plante [λίστρον].
λίστρον, ου (τό) bêche ou hoyau.
λίτα ou λιτά, v. *λίς.
λιτανεύω, invoquer par des prières, prier, supplier : τίνα, qqn; πολλά γόνυον λιτανεύειν, On. adresser des prières répétées à qqn en tenant ses genoux embrassés [λίτανος].
λίτανος, η, ον, suppliant [λιτj].
λιτάσαι, inf. ao. 2 de λιτομαι.
λιτή, ῆς (ῆ), d'ord. au plur. prière, supplication : λιτjσι λίσσασθαι, Od. adresser des prières; λιταῖς εὔχεσθαι, Eschil. ou λιτάς ἐπέχεσθαι, Soph. demander par des prières; λ. δέχεσθαι, Soph. accueillir des prières; λ. τινός, prières pour qqn; αἱ λιταί, Il. les Prières personnifiées comme déesses [R. λιτ. prier; cf. λίσσομαι].
λιτι ou λιτί, v. *λίς.
λιτοίμην, opt. ao. 2 de λιτομαι.
λιτομαι, c. λίσσομαι.
λιτός, ῆ, ὄν : 1 simple, sans apprêts : λ. δίατα, Plut. régime simple; λ. περὶ δίαταν, Plut. simple dans sa nourriture, son régime; τὸ λιτόν, la simplicité, la frugalité; *en parl. du style*, simple, sans élévation || 2 pauvre, chétif, faible, petit [λίς 2; cf. λείος].
λιτότης, ητος (ῆ) simplicité, absence d'apprêts [λιτός].
λίτρον, ου (τό) ion. et anc. att. c. νίτρον.
λίτυον, ου (τό) = lat. lituus, le bâton des augures.
λιχάνος, οῦ (ό) l'index, le second doigt de la main [R. λιχ, v. λείχω].
λιχανός, ῆ (ῆ) (s. e. χορδή) : 1 corde de la lyre qu'on touchait avec l'index de la main gauche || 2 *p. suite.* son de cette corde [R. λιχ, v. λείχω].
λίχας, ion. λίχης, ου ou α (ό) Iikhas, serviteur d'Héraklès.
λίχης, ion. c. le préc.
λιχμάζω, darder sa langue [cf. λιχμάω].
λιχμάω-ῶ (seul. prés. et ao.) darder sa langue || *Moy.* 1 darder sa langue || 2 lécher, pourlécher.
λιχνεία, ας (ῆ) 1 gourmandise, friandise || 2 mets délicat [λιχνέω].